[2023] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਜੌਨ ਐਂਥੋਨੀਸਮ @ਜੌਨ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, ਰਿਪ. ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ

(2017 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 466)

19 ਜਨਵਰੀ, 2023

[ਐਮ. ਆਰ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਸੀ. ਟੀ ਰਵੀਕੁਮਾਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860-ਧਾਰਾ 302 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 201 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਕਤਲ-ਵਾਤਾਵਰਣ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ-ਗੈਰ-ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ-ਪ੍ਰਭਾਵ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏ-1) ਸਮੇਤ ਪੰਜ ਦੋਸ਼ੀ - ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਾਰ ਚੋਰੀ/ਲੈ ਗਏ-ਪੀਡਬਲਯੂ 11 (ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ) ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਦੱਸਦਿਆਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਗਵਾਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ 30) ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 22 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 201 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ-ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ - ਆਯੋਜਿਤਃ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 22 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ/ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਸਾਬਤ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ' ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ 22 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਪੱਤਰ/ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਪੱਤਰ/ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਹਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਕਾਰ ਚੋਰੀ/ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰ ਇਮਪੈਸ਼ਨ ਟੈਸਟ ਅਤੇ ਡੀਐਨਏ ਜਾਂਚ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਕਾਰ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਗੀਅਰ ਬਾਕਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-17 ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰਟ

ਆਯੋਜਿਤ 1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਸਾਬਤ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ22 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਖੌਤੀ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੱਤਰ/ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ/ਸੰਚਾਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 6.1][286- ਈ-ਐੱਚ; 287-ਏ]

2. ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਪਰ ਇੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਖੋਪੜੀ ਦੀ ਡੀਐਨਏ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 6.2][287-ਬੀ-ਡੀ]

3. ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-16, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਦੀ ਕਾਰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਇਹੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 6.3][287- ਈ-ਐੱਫ]

4. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਗਏ ਕਾਰ ਦੇ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਗਿਅਰ ਬਾਕਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-17 ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 6.4][287-ਜੀ-ਐੱਚ]
5. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਕਾਰ ਚੋਰੀ / ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 6.5][288- ਡੀ-ਈ]

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ : 2017 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 466
2015 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 171 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 22.07.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
ਰਾਕੇਸ਼ ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐੱਨ. ਐੱਸ. ਨੈਪਿਨਈ, ਵੀ. ਬਾਲਾਜੀ, ਅਸਥੰਬੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਸੀ. ਕੰਨਨ, ਨਿਜ਼ਾਮੂਦੀਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।
ਡਾ: ਜੋਸਫ਼ ਅਰਸਤੂ ਐਸ., ਸ਼ੋਭਿਤ ਦਿਵੇਦੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਦੇਹੀ ਰਸਤੋਗੀ, ਸੰਜੀਵ ਕ੍ਰ. ਮਹਾਰਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਜੌਨ ਐਂਥੋਨੀਸਾਮੀ @ ਜੌਨ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ, ਰਿਪ. ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.

1. ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 171/2015 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਆਰਾ 22.07.2016 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ - ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਪੈਰੇ 2 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਟੈਕਸੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-1 ਦੁਆਰਾ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। 26.06.2006 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 06.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਕੇ ਘਰੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਪਰਤਿਆ।

2.1 ਉਹ ਏ-1 ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸੀ ਵੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 23.05.2006 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਈ ਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਠਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਿਜਾ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਸਮਾਨ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਹਿਤ 26.05.2006 ਨੂੰ ਏ-2 ਤੋਂ ਏ-5 ਪੋਲਚੀ ਥਰਮੂਟੀ ਬੱਸ ਸਟਾਪ ਵਿਖੇ ਏ-1 ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ, ਏ-1 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਟੈਕਸੀ ਵਿੱਚ ਉਦੁਮਲਪੇਟ ਜਾਣ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਟੈਕਸੀ ਵਿੱਚ ਥਰਮੂਟੀ ਬੱਸ ਸਟਾਪ ਆਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਪੰਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਟੈਕਸੀ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਟੈਕਸੀ ਉਦੁਮਲਪੇਟ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਿੰਡ ਅੰਮਾਪੱਟੀ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕੱਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕਾਰ ਰੋਕੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਾਰ ਰੁਕੀ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਏ.-2 ਆ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਕੇ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਏ-3 ਅਤੇ ਏ-4 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਏ-5 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਰੱਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਫਿਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ। ਏ-3 ਤੋਂ ਏ-5 ਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਰੋ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਾਰ ਨੂੰ ਏ.-1 ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਪੰਜਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰ ਸਮੇਤ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ।

2.2 ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ 26.06.2006 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸਦਾ ਫ਼ੋਨ ਬੰਦ ਮੋਡ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 26.06.06 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। .2006 ਸਵੇਰੇ 6.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਖੇ ਨਹੀਂ ਗਏ। ਭਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਨੇ 30.06.2006 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-11, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 406 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 363/2006 ਵਜੋਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ-11 ਨੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰ ਲਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-11 ਨੇ 04.02.2007 ਨੂੰ ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਜੋਂ ਕੇਸ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਕਲੋਜ਼ਰ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-22 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 29.12.2007 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਏ-1 ਨੇ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸੀ, ਡਰਾਈਵਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸੀ ਲੈ ਗਈ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਦਰਜ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਏ-2 ਤੋਂ ਏ-5 ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-22 30.12.2007 ਨੂੰ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਸਮੇਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-30 ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਏ.-1 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਾਰ ਲੁਕਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੱਬਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏ.-1 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਲਈ ਗਈ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-30 ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302 ਅਤੇ 396 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-30 ਨੇ ਏ.-1 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਏ-1 ਦੇ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ-30 ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਇੰਜਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-16 ਤੋਂ ਗਿਅਰ ਬਾਕਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਏ.-1 ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕਾਰ ਦਾ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਗਿਅਰ ਬਾਕਸ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ'ਤੇ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ'ਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-30 ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਬੂਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

2.3 ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-16 ਨੂੰ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਾਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਏ.-1 ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਡੀ ਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ-1 - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਅਣਗੌਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ - ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1

3 ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐੱਨਐੱਸ ਨੈਪਿਨਾਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਡਾ. ਜੋਸਫ ਅਰਿਸਟੋਟਲ ਐੱਸ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

4. ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੜੀ ਦੀ ਹਰੇਕ ਕੜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4.1 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਕਤਲੇਆਮ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੱਕੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ।

4.2 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ/ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਚੋਰੀ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

4.3 ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਅਤੇ ਏ- ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਗੇਅਰ ਬਾਕਸ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ। 1 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਤੋਂ ਕਾਰ ਦੇ ਗੀਅਰ ਬਾਕਸ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ/ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਾਲਾਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

4.4 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ -1 ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 31.12.2007 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਏ 2 ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੈਇੱਛਤ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਏ-2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ।

4.5 ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -22 ਨੂੰ 29.12.2007 ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ 30.12.2007 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ 29.12.2007 ਨੂੰ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 30.12.2007 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ -22 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਏ-1 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 29.12.2007 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਪੀਡਬਲਯੂ-22 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਥਿਤ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਪੱਤਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਦਾਗੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

4.6 ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਏ -1 ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ

ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਏ-2 ਦੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਨਿਆਂਇਕ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਤੋਂ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਖੁਲਾਸੇ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

4.7 ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਗਿਅਰ ਬਾਕਸ ਤੋਂ ਕਾਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਐਮ.ਓ. 1, ਐਮ.ਓ. 2 ਅਤੇ ਐਮ.ਓ. 3 ਯਾਨੀ ਕਾਰ, ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਗੀਅਰ ਬਾਕਸ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ।

4.8 ਹੁਣ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੀਡਬਲਯੂ -17 ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ ਕਾਰ ਦੇ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਗਿਅਰ ਬਾਕਸ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -17 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -23 ਵਰਗੀਆਂ ਚੋਰੀ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਾਰ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ - ਐਮ.ਓ. 1. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਿਅਰ ਬਾਕਸ, ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਕਾਰ ਦੇ ਸਪੀਕਰਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਬਰਾਮਦਗੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

4.9 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ /ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹਰੇਕ ਲਿੰਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

4.10 ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿ ਏ-1 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

5. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਏ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਹਰ ਦੇ ਮਾਨਵ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਕਾਰ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਗੀਅਰ ਬਾਕਸ ਪੀਡਬਲਯੂ-17 ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-17 ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀ ਡਬਲਯੂ -1 ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ (ਆਂ) ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

5.1 ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

6. ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302 ਅਤੇ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

6.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਤੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੜੀ ਸਾਬਤ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੀਡਬਲਯੂ -22 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਖੌਤੀ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੱਤਰ/ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਪੱਤਰ/ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

6.2 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 30.12.2007 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਿੱਠੀ/ਪੱਤਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ 04.02.2007 ਨੂੰ ਅਣਟਰੇਸਯੋਗ ਵਜੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ -30 ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਏ-1 ਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਫਨਾਇਆ ਸੀ। ਏ.-1 ਵੱਲੋਂ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਥਾਂ ਤੋਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੀ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਪਰ ਇਮਪੋਜ਼ਿਸ਼ਨ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਖੋਪੜੀ ਦੀ ਡੀਐਨਏ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਏ -1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਸਖ਼ਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

6.3 ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਾਰ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-16 ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੀ। ਕਿ ਉਕਤ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਾਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -16 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਦੀ ਕਾਰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਸਖ਼ਤ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।

6.4 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਗੀਅਰ ਬਾਕਸ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਪੀਡਬਲਯੂ-17 ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਕਾਰ ਦਾ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਗੀਅਰ ਬਾਕਸ ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-17 ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ-17 ਵਿਰੋਧੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ ਤੋਂ ਇੰਜਣ ਅਤੇ ਗੀਅਰ ਬਾਕਸ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ

17 ਜੋ ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਗਵਾਹ-ਪੀਡਬਲਯੂ-30 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ' ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-30 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

6.5 ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਕਤਲੇਆਮ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਇੱਕ ਕਤਲੇਆਮ ਮੌਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਕਾਰ ਚੋਰੀ/ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

7. ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302 ਅਤੇ 201 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 1|

7.1 ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ **ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।**
(ਸਹਾਇਕ: ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਐਲ ਸੀਆਰਏ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Pallav

PALLAV THAKUR ADVOCATE